

Prolog

den 8de Marts 1836

Thorvaldsens Museums

ARKIV.

Her sidder mangel, hvis Reisekiøle
 Er opslidt, falmet, eller ikke nye,
 Men paa vor Erindring kan vi alle stole
 Naar ind vi flytte i vor Tryllebye;
 Saa breder den ud sin Kappe saa grøn,
 Og Mnemosyne hører Alles Bøn!
 Dog hvilken Dragt skal den Kloge bære,
 Der under vort venlige Tag vil være?
 Paa Hovedet? Der skal han ingen Ting
 have,
 Falder end Tidens varslende Snee.
 Den lyse Pande er Aandens Gave —
 Dog Bacchus, din Krands lad om Tin-
 dingen lee!
 Om Hiertet? Der skal han ingen Ting
 have,

Det maae slaae frit i hans Bryst.
 Og ingen Orm paa de Tanker gnave,
 Der følge Reisens Lyst —
 Om Foden? Der skal han ingen Ting
 have —

Höist Støvler og Skoe,
 Thi her kan han gaae hvor han vil — han
 kan rave,
 Her tør Trædkhed ei boe.
 Men hvad han ved Haanden i Aften skal
 have

Det er de gamle Vandringsstave,
 Han engang bar — nu bærer han Tanken,
 At ogsaa han har staaet paa Banken,
 Hvor Kunstneren ved sit Marmor staaer
 Og hugger en Evighed — til sine Aar!

Jörgen Jörgensen.